

ת"פ 10473/07/19 - מדינת ישראל נגד פטריק ג'והנסון (עציר)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 10473-07-19 מדינת ישראל נ' ג'והנסון אסיר 9107199(עציר)
בפני כבוד השופט ציון קאפח
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד רוני מודריק
המאשימה

נגד
הנאשם
פטריק ג'והנסון (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד גלאון קפלנסקי וליגל
יחזקאל

החלטה

1. בקשה לאיחוד משפטים לפי סעיפים 86 ו-90 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החוק**").

ביום 6.12.20 התקיים הדיון בבקשה שלאחריו הודעתי על קבלת הבקשה ולהלן הנימוקים.

בחודש יולי 2019 הוגש נגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירות הריגה וגרימת חבלה בכוונה מחמירה.

במהלך שמיעת הראיות, זומן בדרך שבשגרה עד מרכזי בתיק, לפגישת ריענון במשרדי הפרקליטות, לקראת מתן עדותו בפניי.

במהלך פגישת הריענון, גילה העד את אזני הפרקליט כי הנאשם יצר עמו קשר טלפוני ממקום מעצרו.

חקירת משטרה הניבה כתב אישום נוסף נגד הנאשם, אשר ייחס לנאשם עבירת הדחה בעדות של עד זה- (ת"פ 59821-07-20 בית משפט השלום בת"א).

מכאן הבקשה אשר בפניי.

ב"כ המאשימה הפנתה לאמות המידה הקבועות בחוק, כאמור בבקשה בכתב, ולרקע להגשת כתב האישום הנוסף.

ב"כ הנאשם טען כי משמעות קבלת ההחלטה הינה דחיית הדיונים בתיק העיקרי לפי שלא עלה בידו, עדיין, לקבל מלוא חומרי החקירה הנוגעים לתיק החדש.

2. דיון והכרעה

אשר למתווה הנורמטיבי ראה דברי כב' השופט קרא, כתוארו אז, בת"פ 61448-11-15 (מחוזי ת"א) **מדינת ישראל נ' פרנקו** (15.12.16).

"הסמכות לצירוף אישומים קבועה בסעיף 86 לחסד"פ בזו הלשון: **"מותר לצרף בכתב אישום אחד כמה אישומים אם הם מבוססים על אותן עובדות או על עובדות דומות או על סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת..."**. התנאים הקבועים בסעיף 86 הנ"ל הם חלופיים, כך שדי בהתקיים תנאי אחד מהשלושה כדי לאפשר צירוף אישומים. המלומד י' קדמי מחדד את דברי החוק: **"בהתאם להוראת החוק, רשאית התביעה לצרף בכתב אישום אחד מספר אישומים, אך ורק אם הם מבוססים: (1) 'על אותן עובדות' (לאמור: אם המדובר בגזרות שונות של פרשה אחת); (2) או על 'עובדות דומות' (...[ציטוט מבג"ץ חדר, ר' להלן]); (3) או על סדרת מעשים נפרדים - מבחינת הזמן והמקום - אשר קיים ביניהם חוט מקשר, ההופך אותם לפרשה כוללת אחת"** (י' קדמי על סדר הדין בפלילים חלק שני, מהדורה מעודכנת 2009, עמ' 938) (להלן: **"קדמי"**). הרחבה לעניין "עובדות דומות" מצויה בבג"ץ חדר: **"התנאי בדבר 'עובדות דומות' אין משמעו כי בין עובדותיהם של האישומים אין כל הבדל. כל שצריך להתקיים הוא מכנה משותף עובדתי. הווי אומר: די בכך שאישומים מבוססים על עובדות שרובן, או עיקרן, דומות כדי להכשיר את צירופם כאישומים המבוססים על עובדות דומות"** (בג"ץ 5283/98 חדר נ' שופטי בית המשפט המחוזי ב-ים [12.11.98], פס' 3) (להלן: **"חדר"**).

המטרות שמבקש צירוף אישומים להשיג - בהתקיים התנאים הקבועים בסעיף 86 לחסד"פ - נוסחו על ידי המלומד י' קדמי בסעיף "הארות והארות" העוקב לצירוף נאשמים, אך הרישא שלהם יפה גם לענייננו: **"הצירוף נעשה הן מטעמי יעילות, של שמיעת העדים פעם אחת ובחבילה אחת, והן מטעמים מהותיים של עשיית צדק, דהיינו: שהעדים יישמעו על ידי אותו בית משפט, אשר יקבע לגביהם עמדה אחת"** (ההדגשות במקור, ג.ק.) (עמ' 941).

בפרשת **סוסן**, העוסקת בשילוב של צירוף נאשמים ואישומים (סעיפים 86 ו-87 לחסד"פ), נכתב כך: **"הדעת נותנת כי המחוקק כיוון לכך שפרשה עובדתית אחת תתברר לפני בית-משפט אחד, על כל ספיחיה. אין חולק כי זהו גם המצב הרצוי"** (ע"פ 866/95 סוסן נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(1) 793 [1996], פס' 5) (להלן: **"סוסן"**). על היתרונות שמבקש צירוף אישומים להשיג נכתב בבג"ץ חדר

כך: "בהתקיים תנאים אלה [של סעיף 86]... לא רק שאין פגם בצירוף האישומים, אלא שלבירורם במאוחד יש גם יתרונות בולטים, הן מצד שיקולי היעילות והן מצד היכולת להגיע לחקר האמת" (פס' 6). שופט בית המשפט המחוזי בירושלים (כתוארו אז) צ' זילברטל, קובע כי "ככלל, צירוף אישומים וצירוף נאשמים נועד לייעל את הדיון. צירוף כזה מאפשר שמיעת כל העדים הנוגעים לאותה פרשה על-ידי מותב אחד. מעבר ליעילות המושגת בדרך זו, הדבר מביא למתן החלטה אחת לגבי כל הפרשה ומונע אפשרות של החלטות סותרות וממצאים מנוגדים שייקבעו על-ידי הרכבים שונים" (ת"פ (י-ם) 1256/01 מדינת ישראל נ' יונה כהן ואח' [10.2.2003], פס' 8) (להלן: "כהן").

3. לאחר שהבהרתי אמות המידה לאיחוד משפטים יש לבחון האם בהוראה כאמור ייגרם עיוות דין לנאשם, כאמור בסעיף 90 לחוק.

את המושג עיוות דין ניתן לפרש במספר אופנים והוא קריטי להליך זה של איחוד אישומים, זאת לאור העובדה שאיחוד אישומים עלול להביא למצב של "השחרת" הנאשם בפני בית המשפט ובכך לפגום ביכולתו להתגונן כנגד האישומים המיוחסים לו.

גם בכך עסק בית משפט העליון בעניין חדר ופסק:

"חזקה על השופטים - כי מקצועיותם וניסיונם - שידעו להכריע בדבר עצם אשמתו של העותר ומהותה, בכל אחת מן הפרשיות, על יסוד התשתית הראייתית שתונח לפניהם" (729, א-ג).

4. האישום נוסף אשר הוגש במסגרת ת"פ 59821-07-20 מייחס לנאשם עבירת הדחה בעדות של עד מרכזי בפרשה העיקרית ובנוגע לאותה פרשה. עדותו של עד זה טרם נשמעה בפני בית משפט זה. לכן, בין שני כתבי האישום, מקשר חוט ההופך אותם לפרשה אחת.

בהינתן העובדה, לכאורה כמובן, כי מדובר בפרשה אחת שלמה, הרי שמן הראוי שהנסיבות והעובדות יתבררו באופן משותף תחת אותה מסגרת דיונית.

אשר על כן, אני נעתר לבקשה ומורה על איחוד המשפטים כמבוקש.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"א כסלו תשפ"א, 07 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.